

Nyitrai Lászlóné Édesanyjának, Kohn Angélának A Fiataalkori Képe

Ez édesanyám egy esküvő előtti képe. Édesanyám 1887-ben született Mohácson, és 1906-ban házasodtak össze édesapámmal, tehát tizenhét éves lehet ezen a fotón, ami Budapesten készült. Édesanyám leánykori neve Kohn Angéla vagy Angyalka. Van, ahol Angélának írták, máshol Angyalkának. Mohácson járt iskolába, de ott csak elemi iskola volt. Ezért nagyapám [Kohn Manó] felküldte a lányát egy kétéves, akkor úgy hívták: háztartási iskolába. Ez a kép ebben az iskolai

időszakban készülhetett. Főzni tanultak, varrni, felkészítették őket a háztartás vezetésére, az akkori nők életére, szerepére. Ez nem volt zsidó iskola. Anyám soha nem főzött kóserül, disznóhúst is ettünk. Anyám a családja rokonainál, talán egy unokatestvérénél lakott Budapesten, a Csengery utcában. A szüleim házasságközvetítő révén ismerkedtek meg, sadhenolták őket. Annak idején még ez volt a szokás, ilyenkor az volt fontos, hogy a pár társadalmilag azonos szinten legyen. 1907-ben született a nővérem, Spitzer Erzsébet, 1909-ben a bátyám, Spitzer (később Sövény) György, én pedig 1924-ben születtem. A szüleim mindketten az üzletben dolgoztak, nem nagyon volt ránk idejük, akkoriban máshogy mentek a dolgok. A nővérem egyetemre készült, a bátyám iskolába járt, aztán Lipcsébe ment tanulni, amikor én megszülettem. Úgy emlékszem, hogy a testvéreimnek is volt nevelőnőjük, nekem hatéves koromig volt kettő. Mivel nagyon kicsi voltam még az elsőnél, inkább a másodikra emlékszem. Annyi jut eszembe róluk, hogy mindketten osztrák asszonyok voltak. Azért osztrákok, hogy jól megtanuljak németül, de mindkettőnek kellett angolul is beszélnie. Németül vagy angolul beszéltek velem, így játszva tanultam meg a két nyelvet. Tőlük tanultam meg, amit most tudok ezen a két nyelven. Mindkét asszonyt nagyon szerettem, többet voltam velük, mint az édesanyámmal, aki az üzletet vitte és a háztartást is persze. Anyám 1944-ben halt meg, Auschwitzban.